ሰቆቃወ ኤርምያስ

አስተዋፅኦ

I. የኢየሩሳሌም ውድመት (1፥1-22)
   (ሀ) የወደመችዋ ከተማ ዝርዝር ሁኔታ (1፥1-7)
   (ለ) የመፍረሰዋ ምክንያት (1፥8-11)
   (ሐ) የሕዝቡ ሥቃይ (1፥12-22)
II. የእግዚአብሔር ቍጣና የኢየሩሳሌም ሐዘን (2፥1-22)
   (ሀ) የእግዚአብሔር ቍጣ በጽዮን ላይ (2፥1-9)
   (ለ) የሕዝቡ ሰቆቃ (2፥10-17)
   (ሐ) የነቢዩ የምሕረት ምልጃ (2፥18-22)
III. የተሠቃዩት የእግዚአብሔር ሕዝብና ተስፋቸው (3፥1-66)
   (ሀ) የተስፋ መቍረጥ ጩኸት (3፥1-18)
   (ለ) የተስፋ ቃላት (3፥40-42)
   (ሐ) የንስሓ ጥሪ (3፥40-42)
   (መ) የነቢዩ መከራ (3፥43-54)
   (ሠ) የነቢዩ ጸሎት (3፥55-66)
IV. የጽዮን ያለፈው፣ የአሁኑና የወደፊቱ ሁኔታ (4፥1-22)
   (ሀ) የጽዮን የቀደመውና የአሁኑ ሁኔታ ንጽጽር (4፥1-12)
   (ለ) የጽዮን ውድመት ምክንያት (4፥13-20)
   (ሐ) የኤዶም ቅጣትና የይሁዳ ተሐድሶ (4፥21-22)
V. የተሐድሶ ጸሎት (5፥1-22)
   (ሀ) የምሕረት አስፈላጊነት (5፥1-15)
   (ለ) የኀጢአት ኑዛዜ (5፥16-17)
   (ሐ) ለተሃድሶ የቀረበ ጥሪ (5፥19-22)

ጸሓፊ፤ *ኤርምያስ*

ዋና ሐሳብ፤ *የጊዜው ሐዘንና የወደፊቱ ተስፋ*

የተጻፈበት ቀን፤ *586—585 ዓ.ቅ.ክ.*

ታሪካዊ ዳራ

የዚህ መጽሐፍ መጠሪያ የተወሰደው በግሪኩና በላቲኑ የብሉይ ኪዳን ትርጒሞች "ሰቆቃወ ኤርምያስ" ተብሎ ከተቀመጠው ንኡስ ርእስ ነው። የዕብራይስጡ ብሉይ ኪዳን ይህን መጽሐፍ ዩሀግዩግራፋጳ ("ቅዱሳት መጻሕፍት") ተብሎ የሚጠራው የዕብራይስጥ መጽሐፍ ቅዱስ ሦስተኛ ክፍል በማድረግ ከአምስቱ ጥቅልል መጻሕፍት (ከመጽሐፈ ሩት፣ ከመጽሐፈ አስቴር፣ ከመጽሐፈ መክብብና ከማሕልየ መሐልይ ዘሰሎሞን) ጋር ይመድበዋል፤ ከእነዚህ ከአምስቱ ጥቅልል መጻሕፍት ውስጥ እያንዳንዱ በአይሁድ ሥርዐት መሠረት በቅዳሴው ዓመት በተመደበለት ጊዜ ይነበብ ነበር። ይህ መጽሐፍ አይሁድ የኢየሩሳሌም መፍረስ መታሰቢያ በሆነው በአብ ወር (የሐምሌ አጋማሽ አካባቢ) ዘጠነኛ ቀን እንዲነበብ የተወሰነ መጽሐፍ የሰብዓ ሊቃናት ትርጒም (ግሪክ) ዛሬ በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጒሞች እንደሚታየው "ሰቆቃወ ኤርምያስን ከትንቢተ ኤርምያስ ቀጥሎ አስቀምጦታል።

የሰቆቃወ ኤርምያስ ጸሓፊ ኤርምያስ ለመሆኑ አይሁዳዊውም ሆነ ክርስቲያናዊው ትውፊት ከተስማሙበት ረጅም ጊዜ ዐልፎአል። የዚህን ሐሳብ እውነትነት ከሚያረጋግጡት በርካታ ማስረጃዎች መካከል የሚከተሉት ይገኙበታል፤ (1) ኤርምያስ ሰቆቃው የመጻፍ ልምድ እንዳለው ከ2ዜና 35፥25 መገንዘብ እንችላለን፤ በተጨማሪም ትንቢተ ኤርምያስ ነቢዩ በኢየሩሳሌም ሊመጣ ስላለው ጥፋት ያለቀሰውን ልቅሶ የሚያሳዩ በርካታ ሐሳቦችን ይዞአል (ኤር 7፥29፤ 8፥21፣ 9፥1፡10፡20 ይመ)። (2) ስለ ደረሰው ጥፋት ግልጽ የሆነ ምስል

የሚያቀርበው የሰቆቃወ ኤርምያስ መጽሐፍ የዓይን ምስክር ዘገባ እንደ ሆነ ያመለክታል፤ በ586 ዓ.ቅ.ክ. በኢየሩሳሌም የደረሰውን አሳዛኝ ክሥተት በቦታው ተገኝቶ እንደ መሰከረ የሚታወቀው የብሉይ ኪዳን ጸሓፊ ኤርምያስ ብቻ ነው:: (3) በትንቢተ ኤርምያስና በሰቆቃወ ኤርምያስ መካከል በርካታ የፅንስ ሐሳብና የቋንቋ መመሳሰል አለ:: ለምሳሌ ሁለቱም መጻሕፍት የይሁዳ መከራና የኢየሩሳሌም መፍረስ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ ከመበደል፣ በእርሱም ላይ ከማመፅ የተነሣ እንደ ተከሠቱ ይገልጻሉ:: በሁለቱም መጻሕፍት ውስጥ ኤርምያስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ፣ "ድንግሊቱ ልጅ" በማለት ይጠራል (ኤር 14፥17፤ 18፥13፤ ሰቆ 1፥15፤ 2፥13):: እነዚህ እውነታዎች በሁለቱ መጻሕፍት መካከል ከሚታየው የግጥም አጻጻፍ ዘዬ መመሳሰል ጋር ተዳምረው ሁለቱንም መጻሕፍት አንድ ጸሓፊ የጻፋቸው መሆኑን ያመለክታሉ::

የኢየሩሳሌም ባድማ ሆኖ መቅረት በሰቆቃወ ኤርምያስ ላይ በግልጽ መቀመጡ ጸሓፊው በሁነቶች ውስጥ ያለፈና በቅርብ ሆኖ የታዘበ መሆኑን ያመለክታል:: ከተማዪቱ ስትወድም የኤርምያስ ዕድሜ 50 ቤት ገብቶ ነበር፤ የከተማዪቱን ጒስቍልና ሙሉ በሙሉ የተመለከተ ሲሆን፣ ያለፈ ቃዱም በ585 ዓ.ቅ.ክ. ወደ ግብፅ ወርዶ (ኤር 41—44 ይመ) በዚሁ የዕድሜ ዘመኑ አካባቢ (ምናልባት በስማዕትነት) በዚያው ሞተ:: ከዚህ የተነሣም መጽሐፉ የኢየሩሳሌም ውድመት ተከትሎ ወዲያውኑ ሳይጻፍ አልቀረም (586—585 ዓ.ቅ.ክ.)::

ዐላማ

ኤርምያስ ከኢየሩሳሌም አሳዛኝ ውድመት የተነሣ የተሰማውን ከፍተኛ ሐዘንና የልብ ስብራት ለመግለጽ አምስት ተከታታይ ሰቆቃዎችን ጻፈ፤ እነርሱም፣ (1) የዳዊት ዙፋንና መንግሥት አሳፋሪ ውድቀት፣ (2) የከተማዋ ቅጥሮች፣ የቤተ መቅደሱ፣ የንጉሡ ቤተ መንግሥትና በአጠቃላይ የከተማዪቱ ፍጹም ውድመት (3) ከውድመቱ የተረፉት በርካታ ሰዎች በአሳዛኝ ሁኔታ ወደ ባቢሎን መጋዛቸው ናቸው:: በሰብዓ ሊቃናት ትርጒምና በላቲኑ ዩቨልጌትጸ መጽሐፍ ቅዱስ፣ "ኤርምያስ ስለ ኢየሩሳሌም ውድመት ተቀምጦ አለቀሰ፤ ሰቆቃ ውስጥም ገባ" የሚል ዲበ ጽሑፍ ሰፍሮአል:: በመጽሐፉ ላይ እንደ ተገለጸው፣ በድንገተኛ አደጋ የሞተውን ቅቅፎብ ዘመድ ለመቅበር ሥርዐተ ቀብር ላይ እንደ ተገኘ ሐዘንተኛ የነቢዩ ሐዘን መሪር ነበር:: በመጽሐፉ ላይ የተገለጹ ሰቆቃዎች ሐዘኑ የመጣው ይሁዳ በመሪዎቿና በሕዝቧ አማካኝነት በአምላኳ ላይ ለምእተ ዓመታት በማመፁዋ ከደረሰባት የእግዚአብሔር ፍርድ የተነሣ መሆኑን ያረጋግጣሉ፤ የፍርድ ቀን መጣባት፤ ይህም ቀን እጅግ አስደንጋጭ ነበር:: በሰቆቃወ ኤርምያስ ላይ ነቢዩ የገለጸው እግዚአብሔር በመንገዱ ሁሉ ጻድቅና ቅን እንደ ሆነ ብቻ ሳይሆን፣ ተስፋቸውን በእርሱ ላይ ለጣሉት መሐሪና ርኅሩኅ እንደ ሆነም ጭምር ነው (3፥22-23:32):: ስለዚህ ሰቆቃወ ኤርምያስ በተስፋ መቍረጥ ውስጥ የሚገኙ ሰዎችን ተስፋ እንዲኖራቸውና ከተያዙበት የፍርድ ቀንበር ባሻገር እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደፊት የሚያድስበትን ዘመን መመልከት እንዲችሉ ያደርጋል::

ቅኝት

መጽሐፉ እያንዳንዳቸው ራሳቸውን የቻሉ አምስት ሰቆቃዎችን ይዞአል:: የመጀመሪያው (ምዕ 1) የኢየሩሳሌምን ውድመትና ነቢዩ ስለዚህ ውድመት በነፍሱ ተጨንቆ ወደ እግዚአብሔር ሲጮኽ የነበረውን ሰቆቃ ይገልጻል፤ ዐልፎ ዐልፎ የኤርምያስ ሰቆቃ በሰውኛ ዘይቤ የኢየሩሳሌም ሰቆቃ ሆኖ ተገልጾአል (1፥12-22):: ኤርምያስ በሁለተኛው ሰቆቃ (ምዕ 2) ውድመቱን ያመጣው ኀስሐ ለመግባት እምቢተኛ በሆነው ዐመፀኛ ሕዝብ ላይ የደረሰው የእግዚአብሔር ቍጣ እንደ ሆነ ይገልጻል:: የይሁዳ ጠላት የእግዚአብሔር ፍርድ መፈጸሚያ መሣሪያ የሆነው ሕዝብ ነው:: የሚቀጥለው ግጥም (ሰቆቃ) (ምዕ 3) እግዚአብሔር በርግጥ መሓሪና ታማኝ፣ ለሚታመኑበትም መልካም እንደ ሆነ ሕዝቡ ያስታውል ዘንድ ያሳስባል:: አራተኛው ሰቆቃ (ምዕ 4) የፊተኞቹን ሦስት ሰቆቃዎች ዋና ሐሳብ በድጋሚ ይገልጻል:: በመጨረሻው የሰቆቃ ግጥም (ምዕ 5) ይሁዳ ኀጢአቱን ሲናዘዝና የእግዚአብሔርን ምሕረት ሲፈልግ፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ ራሱ እንዲመልስ ኤርምያስ ይማልዳል::

ከመጽሐፉ አምስት ምዕራፎች ጋር የሚጣጣሙ አምስቱ ሰቆቃዎች (22 ጊዜ 3 ወይም 66 ቍጥሮች ካሉት ምዕራፍ 3 በቀር) እያንዳንዳቸው 22 ጥቅሶች አሏቸው፤ 22 ቍጥር በዕብራይስጥ የፊደል ገበታ ውስጥ የሆሄያቱ ቍጥር ነው:: የመጀመሪያዎቹ አራቱ ግጥሞች መነሻ ፊደላቸው ቊልቊል ሲነበብ ትርጒም በሚሰጡ ሆሄያት የተሰደሩ ናቸው፤ ይህም እያንዳንዱ ጥቅስ (ወይም በምዕ 3 ውስጥ እያንዳንዱ የሦስቱ ጥቅሶች ምድብ) በዕብራይስጡ የፊደል ገበታ ውስጥ ከአሌፍ እስከ ታው ድረስ በመከታተል በተለያየ ፊደል ይጀምራል

ማለት ነው። ይህ ግጥምን መነሻ ፊደላቸው ቀኑልቀኑል ሲነበብ ትርጒም በሚሰጡ ሆህያት የመጀመሩ ዘዴ ግጥምን ለማስታወስ ከሚሰጠው ጥቅም በተጨማሪ ሁለት ተግባራትን ለመፈጸም ያስችላል። (1) ሰቆቃዎቹ ከ"ሀ" እስከ "ፐ" (በዕብራይስጡ ከአሌፍ እስከ ታው) ያሉትን ፊደላት ሁሉ አጠቃላይ የያዙ መሆናቸውን ያሳያል። (2) ሰቆቃዎቹን በዚህ መልክ በመጻፍ ነቢዩ ማለቂያ በሌለው ሐዘንና መከራ ውስጥ እንዳይገባ ተገድቦአል፤ የምርኮው ዘመን የሚፈጸምበትና ኢየሩሳሌም እንደ ገና የምትገነባበት ቀን እንደሚመጣ ሁሉ፣ የነቢዩ ሰቆቃም የሚያበቃበት ጊዜ አለ።

ልዩ ገጽታ

ሰቆቃወ ኤርምያስን ልዩ የሚያደርጉት አምስት ዋና ዋና ገጽታዎች ናቸው፤ (1) ምንም እንኳ ግለሰብንና ማኅበረ ሰብን የሚመለከቱ የሰቆቃ መዝሙሮች በመዝሙረ ዳዊትና በትንቢት መጽሐፎች ቢገኙም፣ ሐዘን የተሞሉ ግጥሞች ያሉበት ይህ መጽሐፍ ብቻ ነው። (2) ሥነ ጽሑፋዊ ውቅሩ ሙሉ በሙሉ ግጥም (ዜማዊ) ሲሆን፣ ከአምስቱ የግጥም ሰቆቃዎች አራቱ መነሻ ፊደላቸው ቀኑልቀኑል ሲነበብ ትርጒም የሚሰጡ ሆህያት የሚጀምሩ ናቸው ("ቅኝት" በሚለው ሥር ያለውን የመጨረሻ አንቀጽ ይመ)። አምስተኛው ግጥም የመጽሐፉን የግጥም ውቅር በመከተል 22 ቍጥሮችን ይዞአል። (3) 2ነገ 25 እና ኤር 52 የኢየሩሳሌምን መፍረስ ታሪካዊ ሁነት የሚገልጹ ቢሆንም፣ መከራ የደረሰባቸውን ሰዎች ስሜትና የልብ ሐሳብ በግልጽ የሚያሳየው ይህ መጽሐፍ ብቻ ነው። (4) በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር ታማኝነትና ስለ ድነት በጕልህ ከሚናገሩ አገላለጾች መካከል አንዳንዶቹ በመጽሐፉ አጋማሽ ላይ ሰፍረዋል (3፥21-26)። ሰቆቃወ ኤርምያስ በሰቆቃ ቢጀምርም እንኳ (1፥1-2) አግባብ ባለው መልኩ ተደምድሞ የሚገኘው የንስሓንና የተሓድሶን ተስፋ በሚገልጽ ሐሳብ ነው (5፥16-22)። (5) ይህ መጽሐፍ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በየትኛውም ቦታ አልተጠቀሰም፤ ይሁን እንጂ በጥቂት ቦታዎች ላይ በሰያፍ ተጠቍሞአል (ሰቆ 1፥15ን ከራእ 14፥19 ጋር፤ ሰቆ 2፥1ን ከማቴ 5፥35 ጋር፤ ሰቆ 3፥30ን ከማቴ 5፥39 ጋርና ሰቆ 3፥45ን ከ1ቆሮ 4፥13 ጋር ያነጻጽሩ)።

ሰቆቃወ ኤርምያስ በአዲስ ኪዳን መፈጸሙ

ሰቆቃወ ኤርምያስ በአዲስ ኪዳን የትም ስፍራ ባይጠቀስም እንኳ፣ በክርስቶስ ለሚያምኑት ፋይዳ ያለው እይታ ይሰጣል። እንደ ሮሜ 1፥18—3፥20 ሁሉ እነዚህ አምስት ምዕራፎች ኀጢአት ከባድ መሆኑንና መለኮታዊ ፍርድም የሚያመጣ መሆኑን አማኞች እንዲገነዘቡ ያደርጋሉ። ይህ እንደ ተጠበቀ ሆኖም ከእግዚአብሔር ምሕረትና ርኅራኄ የተነሣ ደኅንነት ከኀጢአታቸው ንስሓ ለሚገቡትና ወደ እግዚአብሔር ለሚመለሱት ድነት ተዘጋጅቶ ያለ መሆኑንም ያሳስቡናል። በተጨማሪም የነቢዩ እንባ ኢየሩሳሌም በሮማውያን የሚደርስባትን ጥፋት ተመልክቶ ኢየሱስ ክርስቶስ ያነባውን እንባ እንድናስታውስ ያደርገናል (ማቴ 23፥37-38፤ ሉቃ 13፥34-35፤ 19፥41-44)።

ሰቆቃወ ኤርምያስን ማንበብ

ሙሉውን የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ በአንድ አመት ማንበብ ከተፈለገ፣ ሰቆቃወ ኤርምያስ ከዚህ በታች ባለው የጊዜ ሰሌዳ መሠረት በሁለት ቀን መነበብ ይኖርበታል፤
❑ 1—2 ❑ 3—5

ማስታወሻ

1 አሌፍ[a] በሕዝብ ተሞልታ የነበረችው
ከተማ፣
እንዴት የተተወች ሆና ቀረች!
በሕዝቦች መካከል ታላቅ የነበረችው፣
እርሷ እንዴት እንደ መበለት ሆነች!
በአውራጃዎች መካከል ልዕልት
የነበረችው፣
አሁን ባሪያ ሆናለች።
2 ቤት በሌሊት አምርራ ታለቅሳለች፤
እንባዋ በጉንጮቿ ላይ ይወርዳል፤
ከወዳጆቿ ሁሉ መካከል፣
የሚያጽናናት ማንም የለም፤
ባልንጀሮቿ ሁሉ ከድተዋታል፤
ጠላቶቿም ሆነዋል።
3 ጋሜል በመከራና በመረገጥ ብዛት
ይሁዳ ተማርካ ሄደች፤
በሕዝቦችም መካከል ተቀመጠች፤
የምታርፍበትንም ስፍራ አጣች፤
በጭንቀቷ መካከል ሳለች፣
አሳዳጆቿ ሁሉ አገኟት።
4 ዳሌት የጽዮን መንገዶች ያለቅሳሉ፤
በዓላቷን ለማክበር የሚመጣ
የለምና፤
በበሮቿ ሁሉ የሚገባና የሚወጣ የለም፤
ካህናቷ ይቃትታሉ፤
ደናግሏ ክፉኛ አዝነዋል፤
እርሷም በምሬት ትሠቃያለች።
5 ሄ ባላጋሮቿ ገገሮቿ ሆኑ፤
ጠላቶቿ ተመችቶአቸዋል፤
ከኀጢአቷ ብዛት የተነሣ፣
እግዚአብሔር ከባድ ሐዘን
አምጥቶባታል።
ልጆቿ በጠላት ፊት ተማርከው፣
ወደ ግዞት ሄደዋል።
6 ዋው የጽዮን ሴት ልጅ፣
ግርማ ሞገሷ ሁሉ ተለይቶአታል፤
መሳፍንቶቿ፣
መሰማሪያ እንዳጣ ዋልያ ናቸው፤
በአሳዳጆቻቸው ፊት፣
በድካም ሸሹ።
7 ዛይን በተጨነቀችባቸውና በተንከራ
ተተችባቸው ቀናት፣
ኢየሩሳሌም በጥንት ዘመን
የነበራትን፣
ሀብት ሁሉ ታስባለች፤
ሕዝቦቿ በጠላት እጅ በወደቁ ጊዜ፣
የረዳት ማንም አልነበረም፤
ጠላቶቿ ተመለከቷት፤
በመፈራረሷም ሣቁ።
8 ሔት ኢየሩሳሌም ከባድ ኀጢአት
ሠርታለች፤
ስለዚህም የረከሰች ሆናለች፤
ያከበሯት ሁሉ ናቋት፤
ዕራቍቷን ሆና አይተዋታልና፤
እርሷ ራሷ ታጕረመርማለች፤
ወደ ኋላዋም ዘወር ብላለች።
9 ጤት ርኵሰቷ በቀሚሷ ላይ ታየ፤
ወደፊት የሚሆንባትን አላሰበችም፤
አወዳደቋ አስደንጋጭ ሆነ፤
የሚያጽናናትም አልነበረም፤
"እግዚአብሔር ሆይ፤ መከራዬን
ተመልከት፤
ጠላት ድል አድርጎአልና!"
10 ዮድ በሀብቷ ሁሉ ላይ፣
ጠላት እጁን ዘረጋ፤
ወደ ጉባኤህ እንዳይገቡ፣
የከለከልሀቸው፣
ጣዖት የሚያመልኩ አሕዛብ፣
ወደ መቅደሷ ሲገቡ አየች።
11 ካፍ እንጀራ በመፈለግ፣
ሕዝቧ ሁሉ በሥቃይ ይጮኻል፤
በሕይወት ለመኖር፣
የከበረ ሀብታቸውን በምግብ
ይለውጣሉ፤
"አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ እስበኝ፤
ተመልከተኝም፤
እኔ ተዋርጃለሁና"
12 ላሜድ "እናንተ መንገድ ዐላፊዎች
ሁሉ፤ ይህ ለእናንተ ምንም
አይደለምን?
ተመልከቱ፤ እዩም፤

1:1 ዘሌ26:43፤ 1ነገ4:21፤ ኢሳ3:26፤ 47:8፤ ኤር40:9፤ 42:2፤ ሕዝ5:5
1:2 ቍ16፤ መዝ6:6፤ ኤር3:1፤ 4:30፤ 30:14፤ ሚክ7:5
1:3 ዘፀ15:9፤ ዘዳ28:65፤ ኤር13:19
1:4 ቍ21፤ መዝ137:1፤ ኢሳ27:10፤ ኤር9:11፤ ኢል1:8-13
1:5 መዝ5:10፤ 137:3፤ ኢሳ22:5፤ ኤር10:20፤ 30:15፤ 39:9፤ 52:28-30፤ ሰቆ2:17
1:6 ዘሌ26:36፤ መዝ9:14፤ ኤር13:18
1:7 2ነገ14:16፤ ኤር2:26፤ 37:7፤ ሰቆ4:17
1:8 ቍ20:21:22፤ መዝ6:6፤ 38:8፤ ኤር2:22፤ 13:22:26
1:9 ዘዳ32:28-29፤ መዝ25:18፤ ኤር13:18፤ 16:7፤ መክ4:1፤ ሕዝ24:13
1:10 ዘዳ23:3፤ መዝ74:7-8፤ 79:1፤ ኢሳ64:11፤ ኤር51:51
1:11 መዝ6:6፤ 38:8፤ ኤር37:21፤ 52:6
1:12 ቍ18፤ ኢሳ10:4፤ 13:13፤ ኤር18:16፤ 30:24

[a] 1:1 ይህ ምዕራፍ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆህያት የሚጀምር፣ የመጀመሪያው ወይም የመጨረሻው መሥመር ትርጕም የሚሰጥ ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ያለው ግጥም ነው።

1:1 ከተማ፣ እንዴት የተተወች ሆና ቀረች፤ ኤርምያስ ስለ ኢየሩሳሌም መፍረስና ለውድመቷ ምክንያት ስለ ሆኑት አሳዛኝ ሁኔታዎች ጥልቅ ሐዘኑን ገለጠ። ቅድስቲት ከተማ ልጆቿን ዐጥታ ወዳጆቿ የረሷትና የተተወች መበለት በመሆን በሰውኛ ዘይቤ ተገልጻለች፤ ከተማዋ የሚያጽናናት ማንም ሳይኖር ብቻዋን ቀርታ ነበር።

1:5 ከኀጢአቷ ብዛት የተነሣ ሐዘን አምጥቶባታል፤ የሥቃይና የውድመት መከራ የደረሰው ከሕዝቡ ኀጢአት የተነሣ ነበር (ከቍ 8-9:14:18:20:22 ጋር ያነጻጽሩ)። በራሳቸው ላይ ፍርድን ያመጡት ራሳቸው ናቸው። ኀጢአትን ሁልጊዜ እየሠሩ መኖር ከእግዚአብሔር ዘንድ ቅጣትን ያመጣል (ሮሜ 6:23)።

1:7 የረዳት ማንም አልነበረም፤ በራሳቸው መንገድ እየሄዱ በልባቸው የሚሰማቸውን የመንፈስ ቅዱስን ወቀሳ ችላ የሚሉ ሰዎች፣ ረዳት በሚያስፈልጋቸው ሰዓት በጐናቸው የሚቆም ሊያጡ ይችላሉ። ሰው በእግዚአብሔር ላይ ከማመፁ የተነሣ፣ ከመልካም ነገር ይልቅ ጥፋት ይታዘዝበታል፤ እንዲህ ዐይነቱ አስከፊ ውጤት ሊወገድ የሚችለውም ለእግዚአብሔርና ለፍርዱ የተቀደሰ ፍራቻ ሲኖር ብቻ ነው።

1:12 የእኔን መከራ፤ በመጀመሪያዎቹ ዐሥራ አንድ ቍጥሮች ላይ ስቆቃ የሚያሰማው ኤርምያስ ነበር፣ ከቍ 12-22 ደግሞ የኢየሩሳሌም ስቆቃ በሰውኛ ዘይቤ ተገልጾአል።

1:12 በጽኑ ቍጣው ቀን፤ አንዳንድ አማኞች በእግዚአብሔር ፍቅርና ይቅርታ ላይ በማተኰር፣ ለጽድቅ ጥሪው ምላሽ ለመስጠት ባመፁት ላይ የሚመጣውን ጽኑ ቍጣ ችላ ይላሉ። ክርስቶስ ከፍቅሩ የተነሣ ኀጢአትንና ርኵሰትን በትዕግሥት ያልፋል የሚለው አመለካከት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የለውም (ራእ 19:15-17

በጽኑ ቍጣው ቀን፣
እግዚአብሔር ያመጣብኝን፣
በእኔ ላይ የደረሰውን፣
የእኔን መከራ የመሰለ መከራ አለን?
13ሜም "ከከፍታ ስፍራ እሳትን ላከ፤
ወደታች ወደ ዐጥንቶቼም ሰደደው፤
በእግሮቼ ላይ መረብ ዘረጋ፤
ወደ ኋላም ጣለኝ፤
ቀኑን ሙሉ በማድከም፣
ባዶ አድርጎ አስቀመጠኝ።
14ኑን "ኀጢአቶቼ ቀንበር ሆኑ፤[ሀ]
በእጆቹ አንድ ላይ ተገመዱ፤
በዐንገቴም ላይ ተጭነዋል፤
ኀይሌንም አዳከመ፤
ልቋቋማቸው ለማልችላቸው፣
እርሱ አሳልፎ ሰጠኝ።
15ሳሜኬት "በውስጤ ያሉትን ተዋጊዎች
ሁሉ፣
እግዚአብሔር ተቃወመ፤
ጕልማሶቼን ለማድቀቅ፣
ሰራዊት በላዬ ላይ ጠራ[ለ]፤
ድንግሊቱን የይሁዳ ሴት ልጅ፣
እግዚአብሔር በወይን መጭመቂያ
ውስጥ ረገጣት።
16 "የማለቅሰው ስለ እነዚህ ነገሮች ነው፤
ዐይኖቼ በእንባ ተሞልተዋል፣
ሊያጽናናኝ የቀረበ፣
መንፈሴንም ሊያረጋጋ የሞከረ
ማንም የለም፤
ጠላት በርትቶአልና
ልጆቼ ተጨንቀዋል።"
17ፌ ጽዮን እጆቿን ዘረጋች፤
የሚያጽናናትም የለም፤
ጎረቤቶቹ ጠላቶቹ እንዲሆኑ፣
እግዚአብሔር በያዕቆብ ላይ ትእዛዝ
አውጥቶአል፤
ኢየሩሳሌምም በመካከላቸው፣
እንደ ርኩስ ነገር ተዕጠረች።
18ጻዴ "እግዚአብሔር ጻድቅ ነው፤
እኔ ግን በትእዛዙ ላይ ዐመፅ አድርጌ
ነበር፤
እናንተ ሕዝቦች ሁሉ ስሙ፤
መከራዬንም ተመልከቱ፤
ወይዛዝርቶቼና ጕበዛዝቶቼ፣
ተማርከው ሄደዋል።
19ቆፍ "ወዳጆቼን ጠራኋቸው፤
እነርሱ ግን ከዱኝ፤
ካህናቶቼና ሽማግሌዎቼ፣
ሕይወታቸውን ለማትረፍ፣
ምግብ ሲፈልጉ፣

1፥13 ኢዮ18፥8፤ 30፥30፤ መዝ102፥3፤ ሕዝ44፥6፤ ዕን3፥16
1፥14 ዘዳ28፥48፤ ኢሳ47፥6፤ ሕዝ15፥12፤ 32፥5
1፥15 መሳ6፥11፤ ኢሳ5፥5፤ 28፥18፤ 41፥2፤ ሕዝ14፥17፤ 18፥21፤ 37፥10
1፥16 ቍ2፤ ኢዮ7፥3፤ መዝ69፥20፤ 119፥136፤ መክ4፥1፤ ኢሳ22፥4፤ ሕዝ13፥17፤ 14፥17፤ 16፥7፤ ሰቆ2፥11፡18፤ 3፥48-49
1፥17 ዘፀ23፥21፤ ዘሌ18፥25-28፤ ሕዝ2፥22፤ 4፥31
1፥18 ቍ12፤ ዘፀ9፥27፤ ዘዳ28፥32፡41፤ 1ሳሙ12፥14፤ ዕዝ9፥15
1፥19 ሕዝ14፥15፤ 22፥20፤ ሰቆ2፥20
1፥20 ቍ8፤ ዘዳ32፥25፤ ሕዝ4፥19፤ ሰቆ2፥11፤ ሕዝ7፥15
1፥21 ቍ4፡8፤ መዝ6፥6፤ 38፥8፤ ኢሳ47፥11፤ ሕዝ30፥16፤ ሰቆ2፥15
1፥22 ቍ8፤ ነህ4፥5፤ መዝ6፥6
2፥1 መዝ99፥5፤ 132፥7፤ ሕዝ12፥7፤ ሰቆ3፥44
2፥2 ቍ17፤ መዝ21፥9፤ 89፥39-40፤ ኢሳ25፥12፤ ሰቆ3፥43
2፥3 መዝ74፥11፤ 75፥5፡10፤ ኢሳ42፥25፤ ሕዝ21፥4-5፡14

በከተማዪቱ ውስጥ አለቁ።
20ሬስ "አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዴት
ቶጨንቄአለሁ!
በውስጤ ተሠቃይቼአለሁ፤
በልቤ ታውኬአለሁ፤
እጅግ ዐመፀኛ ሆኛለሁና፤
በውጭ ሰይፍ ይፈጀል፤
በቤትም ውስጥ ሞት አለ።
21ሳን "ሰዎች የሥቃይ ልቅሶዬን ሰሙ፤
የሚያጽናናኝ ግን ማንም የለም፤
ጠላቶቼ ሁሉ ጭንቀቴን ሰሙ፤
አንተ ባደረግኸውም ደስ አላቸው፤
አቤቱ የተናገርኸት ቀን ትምጣ፤
እነርሱም እንደ እኔ ይሁኑ።
22ታው "ክፋታቸው ሁሉ በፊትህ ይቅረብ፤
ከኀጢአቴ ሁሉ የተነሣ፣
በእኔ ላይ እንዳደረግኸብኝ፣
በእነርሱም ላይ አድርግባቸው፤
የሥቃይ ልቅሶዬ በዝቶአል፤
ልቤም ደክሞአል።"

2

1አሌፍ[መ] **እግዚአብሔር** የጽዮንን ሴት
ልጅ፣
በቍጣው ደመና እንዴት ጋረዳት![ሠ]
ከሰማይ ወደ ምድር፣
የእስራኤልን ክብር ወርውሮ
ጣለው፤
በቍጣው ቀን፣
የእግሩን መቀመጫ አላስታወሰም።
2ቤት የያዕቆብን መኖሪያ ሁሉ፣
እግዚአብሔር ያለ ርኅራኄ ዋጣቸው፤
የይሁዳን ሴት ልጅ ምሽጎች፣
በቍጣው አፈረሳቸው፤
መንግሥቷንና መሳፍንቷን፣
በማዋረድ ወደ ምድር ጣላቸው።
3ጋሜል በጽኑ ቍጣው፣
የእስራኤልን ቀንድ ሁሉ[ረ] ሰበረ፤
ጠላት በተቃረበ ጊዜ፣
ቀኝ እጁን ወደ ኋላ መለሰ፤

[ሀ]1፥14 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጆች እንዲሁ ሲሆኑ ሰብዓ ሊቃናት ግን ኀጢአቶቼን ያለማቋረጥ ይከታተላል ይላል።
[ለ]1፥15 ወይም … በሚያደቅበት ጊዜ፣ ለኔ ጊዜን ወሰነልኝ።
[መ]2፥1 ይህ ምዕራፍ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆሄያት የሚጀምር፣ የመጀመሪያው ወይም የመጨረሻው መስመር ትርጕም የሚሰጥ ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ያለው ግጥም ነው።
[ሠ]2፥1 ወይም እግዚአብሔር በቍጣው የጽዮንን ሴት ልጅ እንዴት አዋረዳት.
[ረ]2፥3 ወይም ብርታትን ሁሉ፤ ወይም ንጉሥ ሁሉ፤ ቀንድ በዚህ ቦታ ብርታትን ያመለክታል።

እና ማብ ይመ)። ሊመጣ ያለውን የእግዚአብሔርን ቍጣ ለማስተዋል የዮሐንስን ራእይ ማንበብና ማጥናት አስፈላጊ ነው።

1፥18 **መከራዬንም ተመልከቱ፤** ይህ ጥቅስ፣ "ኀጢአት ሐዘንን ያመጣል" የሚለውን የመጽሐፉን ዋና ሐሳብ ይገልጻል። አንድ ሰው በኀጢአት ምኞትና በኢግብረገባዊነት ለጊዜው ደስ ሊለኝ ቢችልም፣ የኋላ ኋላ ግን ለሰይጣንና ለኀጢአተኛ ምኞቱ ባሪያ መሆኑ ይገለጻል (ዮሐ 8፥34፤ ሮሜ 1፥26-32)። በንስሐ ወደ እግዚአብሔር በማይመለሱት ሁሉ ላይ ታላቅ መከራ፣ ተስፋ መቍረጥና ጥፋት ይመጣል።

1፥22 **ክፋታቸው ሁሉ በፊትህ ይቅረብ፤** ስለ እግዚአብሔር ክብር፣ ስለ ወንጌልና በምድር ላይ ስላለው ጻድቅ ዐላማው ግድ የምንሰኝ ከሆነ፣ የእግዚአብሔር ፍርድ በዐመፀኛ መንግሥታትና የእግዚአብሔርን ሥራ በሚቃወሙ ሁሉ ላይ እንዲመጣ መጸለያችን አግባብነት ነው።

በዙሪያው ያለውን ሁሉ እንደሚበላ እሳት፣
በያዕቆብ ላይ የእሳት ነበልባል
ነደደ።
4ዳሌጥ እንደ ጠላት ቀስቱን ገተረ፤
ቀኝ እጁ ተዘጋጅታለች፤
ለዐይን ደስ የሚያሰኙትን ሁሉ፤
እንደ ጠላት ዐረዳቸው፤
በጽዮን ሴት ልጅ ድንኳን ላይ፣
ቍጣውን እንደ እሳት አፈሰሰ።
5ሄ እግዚአብሔር እንደ ጠላት ሆነ፤
እስራኤልንም ዋጠ፤
ቤተ መንግሥቶቿን ሁሉ ዋጠ፤
ምሽጎቿን አፈራረሰ፤
በይሁዳ ሴት ልጅ፣
ለቅሶንና ሰቈቃን አበዛ።
6ዋው ማደሪያውን እንደ አትክልት ስፍራ
ባዶ አደረገ፤
መሰብሰቢያ ስፍራውን አፈረሰ፤
እግዚአብሔር ጽዮንን፣
ዓመት በዓላቶቿንና ሰንበታቷን
እንድትረሳ አደረጋት፤
በጽኑ ቍጣው፣
ንጉሡንና ካህኑን እጅግ ናቀ።
7ዛይ እግዚአብሔር መሠዊያውን ናቀ፤
መቅደሱንም ተወ፤
የቤተ መንግሥቶቿን ቅጥሮች፣
ለጠላት አሳልፎ ሰጠ፤
በዓመት በዓል ቀን እንደሚደረገው
በእግዚአብሔር ቤት በኀይል ጮኹ።
8ሔት በጽዮን ሴት ልጅ ዙሪያ ያለውን
ቅጥር፣
እግዚአብሔር ለማፍረስ ወሰነ፤
የመለኪያ ገመድ ዘረጋ፤
ከማጥፋትም እጆቹን አልሰበሰበም፤
ምሽጎችና ቅጥሮች እንዲያለቅሱ አደረገ፤
በአንድነትም ጠፉ።
9ጤት በሮቿ ወደ ምድር ሰመጡ፤
የብረት መወርወሪያዎቻቸውን
ሰባበረ፤ አጠፋቸውም፤
ንጉሥዋና መሳፍንቶቿ በአሕዛብ መካከል
ተማርከው ተሰደዋል፤
ሕጉ ከእንግዲህ አይኖርም፤
ነቢያቶቿም ከእንግዲህ፣
ከእግዚአብሔር ራእይ አያገኙም።
10ዮድ የጽዮን ሴት ልጅ ሽማግሌዎች፣
በምድር ላይ በዝምታ ተቀምጠዋል፤
በራሳቸው ላይ ትቢያ ነስንሱ፤
ማቅም ለበሱ፤
የኢየሩሳሌም ወጣት ሴቶች፣
ራሳቸውን ወደ ምድር ዝቅ አደረጉ።
11ካፍ ዐይኔ በለቅሶ ደከመ፤
ነፍሴ በውስጤ ተሠቃየች፤
ልቤም በሐዘን ፈሰሰች፣
በከተማይቱ መንገዶች ላይ፣
ሕዝቤ ተደምስሰዋልና፤
ልጆችና ሕፃናት ደክመዋልና።
12ላሜድ በከተማይቱ መንገዶች ላይ፣
እንደ ቈሰሉ ሰዎች ሲደክሙ፣
በእናታቸው ክንድ ላይ፣
ነፍሳቸው በመውጣት ላይ ሳለች፣
"እንጀራና የወይን ጠጅ የት አለ?"

2፥4 2ዜና34፥21፤ ኢዮ 3፥23፤ 16፥13፤ መዝ48፥2፤ ኢሳ42፥25፤ ኤር4፥20፤ 7፥20፤ ሰቆ3፥12-13፤ ሕዝ20፥34፤ 24፥16፡25
2፥5 ቍ2፤ ኢዮ13፥24፤ ኢሳ29፥2፤ ኤር7፥20፤ 9፥17-20
2፥6 2ዜና36፥19፤ ኢሳ43፥28፤ ኤር7፥14፤ 52፥13፤ ሰቆ4፥16፤ 5፥12፤ ሰፎ3፥18
2፥7 ዘሌ26፥31፤ መዝ74፥7-8፤ ኢሳ64፥11፤ ኤር21፥4፤ 33፥4-5፤ 52፥13፤ ሕዝ7፥21-22፡24
2፥9 ዘዳ28፥36፤ 1ሳሙ3፥1፤ 2ነገ24፥15፤ 2ዜና15፥3፤ ነሀ1፥3፤ ኢሳ45፥2፤ ኤር14፥14፤ 16፥13፤ ሆሴ3፥4፤ 11፥6
2፥10 ኢሱ7፥6፤ ኢዮ 2፥12፡13፤ ኢሳ3፥24፡26፤ ሰቆ3፥28፤ ሕዝ27፥30-31
2፥11 ቍ19፤ ኢዮ 30፥27፤ መዝ22፥14፤ 119፥82፤ ኢሳ1፥5፤ 15፥3፤ ኤር9፥1፤ ሰቆ1፥16፤ 1፥20፤ 3፥48-51፤ 4፥4 2፥12 ኢዮ3፥24፤ ኢሳ24፥11፤ ሰቆ4፥4

2፥5 እንደ ጠላት ሆነ፤ ጌታን ካወቁ በኋላ በኀጢአት ወደሚገኝ ደስታ ዘወር ማለት ከእግዚአብሔር ጋር መጣላት ነው፤ እስራኤልንና ይሁዳ ይህን በማድረጋቸው ታላቅ መከራ ደረሰባቸው። አማኞች እግዚአብሔር ምንም አያደርስብንም ብለው እርሱንና ቃሉን መካድ የለባቸውም። ንስሓ የማይገባ ልብ በሌላቸው ሁሉ ላይ እግዚአብሔር ቍጣውን የሚያዘንብበት ጊዜ ይመጣል (ከሮሜ 2፥8፤ ከራእ 2፥16፡22-23 ጋር ያነጻጽሩ)።
2፥7 ለጠላት አሳልፎ ሰጠ፤ እግዚአብሔር የከዱትን ሕዝብ ይጠፉ ዘንድ ለጠላታቸው አሳልፎ ሰጠ። እንደዚሁም በአዲሱ ኪዳን ውስጥ እያሉ ወደ ኀጢአት የሚመለሱና በዓለማዊነት የሚጸኑ አብያተ ክርስቲያናትም ሆኑ ግለሰቦች ለሰይጣን ዐልፈው ይሰጣሉ (1ቆሮ 5፥7)። እግዚአብሔርን የማይፈራ ኅብረተ ሰብ የኀጢአት መንገድና ፋይዳ ጌታን በሚክዱት ሁሉ ላይ ጥፋትንና ፍርድን ያመጡባቸዋል (የማቴ 5፥13ን ማብ ይመ)።
2፥9 *ራእይ አያገኙም፤* እግዚአብሔር ትንቢቶችንና ራእዮችን ከኀጢአት የተነሣ ከማይሰጥበት ደረጃ ላይ ስለ ደረሰ፣ ከሕዝቡ ጋር በቀጥታ መነጋገርን አቁሞ ነበር። እንደዚሁም በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሚገኙ መሪዎችና ምእመናን ላይ ከሚታይ ኀጢአት የተነሣ መንፈስ ቅዱስ በአማኞች አማካይነት የሚገለጡትን ስጦታዎቹንና ታምራዊ ኀይሉን ሊገታ ይችላል (ከ1ቆሮ 12-14 ጋር ያነጻጽሩ)። ይህ ዐይነቱ ፍርድ የእግዚአብሔር ሕዝብ መንግሥቱንና ጽድቁን አስቀድማችሁ ፈልጉ ከሚለው መርሕ ለመለየቱ ጕልሕ ማስረጃ ነው። ለዚህ ችግር ብቸኛው መፍትሔ ከኀጢአት ጋር የሚደረግ ተቻችሎ መኖርን ሁሉ መተው፣ እግዚአብሔርን ከልብ መፈለግና ፍቅሩና የመንግሥቱ ኀይል ይታደስ ዘንድ መጸለይ ነው (በገጽ 1800 ላይ፣ “*ለአማኞች የሚሰጡ መንፈሳዊ ስጦታዎች*” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
2፥11 ዐይኔ በለቅሶ ደከመ፤ ኤርምያስ ሕዝቡ አምላካቸውን ከመተዋቸው የተነሣ ስለ ደረሰባቸው መራር ሐዘንና መከራ ያለቅሳል። ኢየሱስ ክርስቶስም የእስራኤል ሕዝብ ከእግዚአብሔር የሚገኘውን ድነት ከመግፋታቸው የተነሣ ስለሚጠብቃቸው አስከፊ ፍርድ እያሰበ አልቅሷል (ሉቃ 19፥41-44)፤ እንደዚሁም ሐዋርያው ጳውሎስ ክርስቶስን ስላልተቀበሉት አይሁድ ወገኖቹ በመጨነቅ መራር ሐዘኑን ገለጸ (ሮሜ 9፥1-3፤ 10፥1)። በክርስቶስ የተገኘውን ቤዛነትና ሕይወት የተለማመድን እኛ በኀጢአትና በሰይጣን ባርነት ሥር ሆነው መከራን ስለሚቀበሉ ሰዎች ልባችን ሊያዝን ይገባል። በኅብረተ ሰቡ ውስጥ ካለው ግብረገባዊ ውድቀት የተነሣ ሊመጣ ያለውን አስከፊ ሥቃይ በመገንዘብ ልናዝን ይገባል።
2፥12 እንጀራና የወይን ጠጅ የት አለ? ሕፃናትና ትናንሽ ልጆች ምግብ በማጣታቸው የሚበሉትን ምግብ ያገኙ ዘንድ እያለቀሱ እናቶቻቸውን ያስቸግሩ ነበር። የወይን ጠጅ (በዕብራይስጡ ያይን) እዚህ ቦታ ላይ የሚያመለክተው ለምግብ የሚሆነውን የወይን ጭማቂ እንጂ የሚያሰክረውን መጠጥ እንዳልሆነ ምንም ጥርጥር የለውም (በገጽ 232 ላይ፣ “*የወይን ጠጅ*

እያሉ እናቶቻቸውን ይጠይቃሉ።
13የኢየሩሳሌም ሴት ልጅ ሆይ፤ ስላንቺ
ምን ማለት እችላለሁ?
ከምንስ ጋር አወዳድርሻለሁ? ድንግሊቱ
የጽዮን ልጅ ሆይ፤
አጽናናሽ ዘንድ፣
በምን ልመስልሽ እችላለሁ?
ቍስልሽ እንደ ባሕር ጥልቅ ነው፤
ማንስ ሊፈውስሽ ይችላል?
14ኖን የነቢያቶችሽ ራእይ፣
ሐሰትና ከንቱ ነው፤
ምርኮኛነትሽን ለማስቀረት፣
ኀጢአትሽን አይገልጡም።
የሚሰጡሽም የትንቢት ቃል፣
የሚያሳስትና ከመንገድ የሚያወጣ
ነው።
15ሳምኬት በአጠገብሽ የሚያልፉ ሁሉ፣
እጃቸውን ያጨበጭቡብሻል፤
"የውበት መደምደሚያ፣ የምድር ሁሉ
ደስታ፣
የተባለች ከተማ ይህች ናትን?"
እያሉ ራሳቸውን በመነቅነቅ፣
በኢየሩሳሌም ሴት ልጅ ላይ
ያሾፋሉ።
16ፌ ጠላቶችሽ ሁሉ በአንድ ላይ፣
አፋቸውን በኀይል ከፈቱ፤
ጥርሳቸውን እያፏጩ አሾፉ፤
እንዲህም አሉ፤ "ውጠናታል፤
የናፈቅነው ጊዜ ይህ ነበር፤
ኖረንም ልናየው በቃን።"
17ዔ እግዚአብሔር ያሰበውን አደረገ፤
ከረዥም ጊዜ በፊት የተናገረውን፣
ቃሉን ፈጸመ፤
ያለ ርኅራኄ አፈረሰሽ፤
ጠላት በሥቃይሽ ላይ እንዲደሰት፣
የጠላትሽንም ቀንድ[a] ከፍ ከፍ
አደረገ።
18ጻዴ የሕዝቡ ልብ፣ ወደ እግዚአብሔር
ጮኸ።
የጽዮን ሴት ልጅ ቅጥር ሆይ፤
ቀንና ሌሊት፣
እንባሽ እንደ ወንዝ ይፍሰስ፤
ለራስሽ ዕረፍትን አትስጪ፣
ዐይኖችሽ ከማንባት አያቋርጡ።
19ቆፍ የሌሊቱ ሰዓት ሲጀምር፣
ተነሺ፤ በሌሊት ጩኺ፤
በእግዚአብሔር ፊት፣
ልብሽን እንደ ውሃ አፍስሺ፤
በየመንገዱ ዳር ላይ፣ በራብ ስለወደቁት፣
ስለ ልጆችሽ ሕይወት፣ እጆችሽን
ወደ እርሱ አንሺ።
20ሬስ እቤቱ እግዚአብሔር ሆይ እይ፤
ተመልከትም፤
በማን ላይ እንዲህ አድርገህ
ታውቃለህ?
በውኑ እናቶች ሕፃኖቻቸውን፣
ተንከባክበው ያሳደጓቸውን ልጆች
ይብሉን?
ካህኑና ነቢዩስ፣
በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ
ይገደሉን?
21ሳን በየመንገዱ ዐቧራ ላይ፣
ወጣትና ሽማግሌ በአንድነት
ወደቁ፤
ወይዛዝርቴና ጐበዛዝቴ፣
በሰይፍ ተገደሉ፤
በቍጣህ ቀን ገደልሃቸው፤
ያለ ርኅራኄም ዐረድሃቸው።
22ታው "በበዓል ቀን ለግብዣ
እንደምትጠራ፤
ሽብርን ከየአቅጣጫው በእኔ ላይ
ጠራህ፤
በእግዚአብሔር የቍጣ ቀን፣
ማንም አላመለጠም ወይም
አልተረፈም፤
የተንከባከብኳቸውንና ያሳደግኋቸውን፣
ጠላቴ አጠፋብኝ።"

3 አሌፍ[b] በቍጣው በትር፣
መከራ ያየ ሰው እኔ ነኝ።
2ከፊቱ አስወጣኝ፤
በብርሃን ሳይሆን በጨለማ እንድሄድ
አደረገኝ።
3በእርግጥ ቀኑን ሁሉ በመደጋገም፣

2፥13 2ነገ19፥21፤ ኢሳ1፥6፤ 37፥22፤ ኤር14፥17፤ 30፥12-15፤ ሰቆ1፥12
2፥14 ኤር2፥8፤ 8፥11፤ 20፥6፤ 23፥25-32፡33-40፤ 28፥15፤ 29፥9፤ ሕዝ13፥3፤ 22፥28
2፥15 ዘኍ24፥10፤ ዘዳ28፥37፤ ኢዮ16፥4፤ መዝ45፥11፤ 48፥2፤ 50፥2፤ ኢሳ28፥22፤ ኤር19፥8፤ ሰቆ1፥21፤ ሕዝ16፥14፤ 25፥6፤ ናሆ3፥19
2፥16 ኢዮ16፥9፤ መዝ22፥13፤ 35፥25፤ ሰቆ3፥46፤ ሕዝ36፥3፤ ሚክ4፥11
2፥17 ቍ2፤ ዘዳ28፥15-45፤ መዝ22፥17፤ 89፥42፤ ኢሳ44፥26፤ ኤር39፥16፤ ሰቆ1፥5፤ ሕዝ5፥11፤ 7፥9፤ 8፥18፤ ዘካ1፥6
2፥18 ቍ8፤ መዝ119፥145፤ ኤር9፥1፤ ሰቆ1፥16፤ 3፥49
2፥19 ቍ11፤ 1ሳሙ1፥15፤ መዝ28፥2፤ ኢሳ26፥9፤ 51፥20
2፥20 ዘዳ28፥53፤ መዝ78፥64፤ ኤር14፥15፤ 23፥11-12፤ 19፥9፤ ሰቆ1፥19፤ 4፥10፤ ሕዝ5፥10
2፥21 ዘዳ32፥25፤ 2ዜና36፥17፤ መዝ78፥62-63፤ ኤር6፥11፤ 13፥14፤ ሰቆ3፥43፤ ዘካ11፥6
2፥22 ኢዮ27፥14፤ መዝ31፥13፤ ኤር11፥11፤ 20፥10፤ ሆሴ9፥13
3፥1 ኢዮ19፥21፤ መዝ88፥7፤ ኤር15፥17-18
3፥2 ኢዮ19፥8፤ መዝ82፥5፤ ኤር4፥23 3፥3 መዝ38፥2፤ ኢሳ5፥25

[a] 2፥17 ቀንድ በዚህ ቦታ ብርታትን ያመለክታል
[b] 3፥1 የዚህ ምዕራፍ እያንዳንዱ አንጓ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆሄያት የሚጀምር ሲሆን በእያንዳንዱ አንጓ ውስጥ ያሉት ጥቅሶች በአንድ ዐይነት ፊደል ይጀምራሉ።

በብሉይ ኪዳን» በሚል ርእስ የቀረበውን የትኵረት ጽሑፍ ይመ)።

2፥14 **ኀጢአትሽን አይገልጡም፤** የሐሰተኛ ነቢይ አንዱ ምልክት በሕዝቡ መካከል ያለውን ኀጢአት በቃሉም ሆነ በራእዩ አለመግለጡ ነው (በገጽ 1009 ላይ፣ «*ነቢይ በብሉይ ኪዳን*» በሚል ርእስ የቀረበውን የተኵረት ጽሑፍ ይመ)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እያሉ፣ የመንፈስ ቅዱስን የመውቀስ ተግባር በማግለጽ (ዮሐ 16፥8-11) ስለ ኀጢአት የማይገሥጹ ሐሰተኛ አገልጋዮች መሆናቸውን ያረጋግጣሉ። በተቃራኒው፣ የተቀደሰ ሕይወት እየኖሩ ክርስቶስ እንዳደረገው ሁሉ በጉባኤ መካከል የሚታየውን ዓለማዊነትና ኀጢአት ከልባቸው በመቃወም የሚናገሩ (ራእ 2-3 ይመ)፣ የአምላካቸው ታማኝ አገልጋይ መሆናቸውን ያረጋግጣሉ።

2፥18 **እንባሽ ... ይፍሰስ፤** እግዚአብሔር የትሩፋኑን የምልጃ ጩኸት እንደሚሰማ ተስፋ በማድረግ፣ ኢ ርምያስ ታማኝ እንዲጸልዩ፣ እንዲያለቅሱና ንስሓ እንዲገቡ ጥሪ ያቀርባል (ከቍ 19 ጋር ያነጻጽሩ)።

3፥1 **ሰው እኔ ነኝ፤** ምዕ 3 ላይ ጥቃት ደርሶበት የምናየው የእስራኤል ሕዝብ ከእግዚአብሔር የቅጣት በትር ሥር እንዳለ ሰው ሆኖ ይታይ እንጂ የመታደስ ተስፋ አለው። እንዲህ ያለ ሰው የእግዚአብሔር ፍቅርና ርዳታ ንስሓ ለሚገቡና ጌታን በጽናት ለሚጠብቁ እንደሚመጣላቸው ያስባል (ቍ 22-27)።

እጁን በላዬ ላይ መለሰ።
4ቤት እርሱ ሥጋዬንና ቈዳዬን አስረጀ፤
ዐጥንቶቼንም ሰባበረ።
5በምሬትና በድካም፣
ቅጥር ሠራብኝ፤ ዙሪያዬንም
ከበበኝ።
6ከሞቱ ብዙ ጊዜ እንደሆናቸው፣
በጨለማ እንድኖር አደረገኝ።
7ጋሜል በቅጥር ውስጥ ዘጋብኝ፤ ስለዚህ
ማምለጥ አልቻልሁም፤
የእስር ሰንሰለቴንም አከበደብኝ።
8ርዳታ ፈልጌ ብጣራና ብጮኽ እንኳ፣
ጸሎቴን መስማት አልፈለገም።
9መንገዴን በተጠረቡ ድንጋዮች ዘጋ፤
ጐዳናዬንም አጣመመ።
10ዳሌጥ አሸምቆ እንደ ተኛ ድብ፣
እንደ አደባም አንበሳ፣
11ከመንገድ ጐትቶ አስወጣኝ፤
ቈራረጠኝም፤
ያለ ረዳትም ተወኝ።
12ቀስቱን ገተረ፤
ለፍላጻዎቹም ዒላማ አደረገኝ።
13ሄ ፍላጻዎችን ከሰገባው አውጥቶ፣
ልቤን ወጋው።
14ለሕዝቤ ሁሉ ማላገጫ ሆንሁኝ፤
ቀኑን ሙሉ በመሣለቅ
ያዜሙብኛል።
15መራራ ሥር አበላኝ፤
ሐሞትም አጠገበኝ።
16ዋው ጥርሴን በድንጋይ ሰበረ፤
በትቢያ ውስጥ ረጋገጠኝ።
17ነፍሴ ሰላምን አጣች፤
ደስታ ምን እንደ ሆነ ረሳሁ።
18ስለዚህ፣ "ክብሬ፣
ከእግዚአብሔርም ተስፋ ያደረግሁት
ሁሉ ሄዶአል" አልሁ።
19ዛይ የጒንቀቴንና የመንከራተቴን፣
ምሬትንና ሐሞትን አስባለሁ።
20ዘወትር አስበዋለሁ፤
ነፍሴም በውስጤ ተዋርዳለች።
21ሆኖም ይህን አስባለሁ
እንግዲያስ ተስፋ አለኝ፤
22ሔት ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ታላቅ
ፍቅር የተነሣ ነው፤
ርኅራኄው አያልቅምና።
23ማለዳ ማለዳ አዲስ ነው፤
ታማኝነትህም ብዙ ነው።
24ራሴን እንዲህ አልሁት፤ "እግዚአብሔር
ዕድል ፈንታዬ ነው፤
ስለዚህ ተስፋ አደርገዋለሁ።
25ጤት እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉት፣
ለሚፈልገውም ሰው እግዚአብሔር
መልካም ነው።
26ሰው የእግዚአብሔርን ማዳን፣
ዝም ብሎ ተስፋ ቢያደርግ መልካም
ነው።
27ሰው በወጣትነቱ፣
ቀንበር ቢሸከም መልካም ነው።
28ዮድ ብቻውን ዝም ብሎ ይቀመጥ፤
እግዚአብሔር አሸክሞታልና።
29ፊቱን በዐቧራ ውስጥ ይቅበር፤
ተስፋ ሊኖር ይችላልና።
30ጒንጩን ለሚመታው ሰው ይስጥ፤
ውርደትንም ይጥገብ።
31ካፍ እግዚአብሔር ሰውን፣
ለዘላለም አይጥልምና፤
32መከራን ቢያመጣ እንኳ ይራራል፤
ታላቅ ፍቅሩ አይለወጥምና
33ሆን ብሎ ችግርን፣
ወይም መከራን በሰው ልጆች ላይ
አያመጣምና።
34ላሜድ የምድሪቱ እስረኞች ሁሉ፣
በእግር ሲረገጡ፣
35በልዑል ፊት፣
ሰው መብቱ ሲነፈገው፣
36ሰው ፍትሕ ሲጓደልበት፣
ጌታ እንዲህ ዐይነቱን ነገር
አያይምን?

3፥4 ኢዮ30፥30፤ መዝ51፥8፤ ኢሳ38፥13፤ ኤር50፥17፤ ሰቆ4፥8
3፥5 ቍ19፤ ኤር23፥15
3፥6 መዝ88፥5-6፤ 143፥3፤ ኢሳ59፥10
3፥7 ኢዮ3፥23፤ ኤር40፥4
3፥8 ቍ44፤ ዘዳ1፥45፤ ኢዮ30፥20፤ መዝ5፥2፤ 22፥2
3፥9 ኢዮ9፥24፤ 19፥8፤ ኢሳ63፥17፤ ሆሴ2፥6
3፥10 ኢዮ10፥16፤ ሆሴ13፥8፤ አሞ5፥18-19
3፥11 ሆሴ6፥1
3፥12 ኢዮ7፥20፤ 16፥12፤ መዝ7፥12-13፤ 38፥2፤ ሰቆ2፥4
3፥13 ኢዮ6፥4፤ 16፥13
3፥14 ዘፍ38፥23፤ ኢዮ17፥2፤ 30፥9፤ መዝ22፥6-7፤ ኤር20፥7
3፥15 ቍ19፤ ኤር9፥15
3፥16 መዝ7፥5፤ ምሳ20፥17
3፥18 ቍ54፤ ኢዮ 17፥15
3፥19 ቍ5፡15
3፥20 መዝ42፥5፡11፤ 43፥5
3፥22 ዘዐ78፥38፤ 130፥7፤ 103፥11፤ ኢዮ 34፥15፤ ሆሴ11፥9
3፥23 ዘዐ34፥6፤ ሶፎ3፥5
3፥24 መዝ119፥57
3፥25 መዝ33፥18፤ ኢሳ25፥9፤ 30፥18 3፥26 መዝ37፥7፤ 40፥1፤ ኢሳ7፥4 3፥28 ኤር15፥17፤ ሰቆ2፥10 3፥29 ኢዮ2፥8፤ ኤር31፥17 3፥30 ኢዮ16፥10፤ ኢሳ50፥6፤ ሚክ5፥1 3፥31 መዝ94፥14፤ ኢሳ54፥7 3፥32 መዝ78፥38፤ 106፥43-45፤ ሆሴ11፥8፤ ናሆ1፥12 3፥33 ኢዮ37፥23፤ ኤር31፥20፤ ሕዝ18፥23፤ 33፥11 3፥35 ዘፍ14፥18፡19፡20፡22 3፥36 መዝ140፥12፤ ምሳ17፥15፤ ኤር22፥3፤ ዕን1፥13

3፥8 ጸሎቴን መስማት አልፈለገም፤ ፈሪሀ እግዚአብሔር የሌላቸው ሰዎች በኀጢአትና በርኵሰት ከመኖራቸው የተነሣ ከሚደርስባቸው የከፋ ነገር መካከል አንደኛው እግዚአብሔር ጸሎታቸውን ለመስማት አለመፈለጉ ነው (ከቍ 44፤ ከመዝ 18፥41፤ ከምሳ 1፥28፤ ከኤር 7፥16 ጋር ያነጻጽሩ፤ እንዲሁም በገጽ 528 ላይ፣ "*መልስ የሚያስገኝ ጸሎት*" በሚል ርእስ የቀረበውን የትኵረት ጽሑፍ ይመ)።

3፥21-33 እንግዲያስ ተስፋ አለኝ፤ ኤርምያስ ሁሉም ጨርሶ እንዳልጠፋ ሕዝቡ ያውቁ ዘንድ ፈለገ። ከሚከተሉት ምክንያቶች የተነሣ ተስፋ ሊያደርጉ ይችላሉ፤ (1) የእግዚአብሔር ቍጣ ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ሲቆይ ፍቅሩ ግን አያቋርጥም (ቍ 22)። እግዚአብሔር ይሁዳን በቃል ኪዳን ሕዝብነታቸው አልተዋቸውም፤ አሁንም ቢሆን ለእነርሱ አላማ አለው። (2) እግዚአብሔር በትሕትናና በንስሓ ለሚጠብቁት በጎና መሓሪ ነው (ቍ 24-27)። (3) እግዚአብሔር ቅጣቱ ግቡን ሲመታ መከራ በሚደርስባቸው ላይ ርኅራኄውን ማሳየት ይሻል (ቍ 28-33፤ የሚቀጥለውን ማብ ይመ)።

3፥27-33 ቀንበር ቢሸከም፤ እግዚአብሔር በእርሱ ላይ በሚያምኑት ሕይወት ላይ ጠቃሚ የሆነውንና የሚያንጻ ሥራውን ለመሥራት ሲል አንዳንድ ጊዜ መከራን ያመጣል። በእንዲህ ዓይነት መከራ ውስጥ የሚያልፉ ኀጢአታቸውን ሊናዘዙ፣ ይቅርታን ሊለምኑና ለይቅርታና ለመታደስ በእግዚአብሔር ሊታመኑ ይገባል።

3፥33 ሆን ብሎ ችግርን … አያመጣምና፤ እግዚአብሔር ሰዎችን በኀጢአታቸው ምክንያት ሲቀጣቸው ደስ አይሰኝም፤ የሚቀጣቸው በዓለም ላይ ግብረገባዊ ሥርዐት እንዲሰፍን ነው። እግዚአብሔር መከራ ሲያመጣ ዋነኛ ዐላማው ሰዎችን ወደ ራሱ ለመመለስ ነው (ሕዝ 18፥23፡32፤ ሆሴ 11፥8፤ 2ጴጥ 3፥9 ይመ)።

37ሜም፤ እግዚአብሔር ካላዘዘ በቀር፤
ተናግሮ መፈጸም የሚችል ማን
ነው?
38ክፉም ሆነ መልካም ነገር፣
ከልዑል አፍ የሚወጣ አይደለምን?
39ታዲያ ሕያው ሰው በኀጢአቱ ሲቀጣ፣
ስለምን ያጕረመርማል?
40ኖን፤ መንገዳችንን እንመርምር፤
እንፈትን፤
ወደ እግዚአብሔርም እንመለስ።
41ልባችንን ከእጃችን ጋር
በሰማይ ወዳለው ወደ አምላካችን
እናንሣ፤ እንዲህም እንበል፤
42"ዐምፀናል፤ ኀጢአትም ሠርተናል፤
አንተም ይቅር አላልኸንም።
43ሳምኬት፤ "ራስህን በቍጣ ከደንህ፤
አሳደድኸንም፤
ያለ ርኅራኄም ገደልኸን።
44ጸሎት እንዳያልፍ፣ ራስህን በደመና
ሸፈንህ።
45በአሕዛብ መካከል፣
አተላና ጥራጊ አደረግኸን።
46ፌ፤ "ጠላቶቻችን ሁሉ፣
አፋቸውን በእኛ ላይ ከፈቱ።
47በጥፋትና በመፈራረስ፣
በችግርና በሽብር ተሠቃየን።
48የእንባ ጐርፍ ከዐይኔ ፈሰሰ፤
ሕዝቤ አልቋልና።
49ዔ፤ ያለ ዕረፍት፣
ያለ ማቋረጥ ዐይኖቼ እንባ ያፈሳሉ፤
50እግዚአብሔር ከላይ፣
ከሰማይ እስኪያይ ድረስ።
51በከተማዬ ባሉት ሴቶች ሁሉ ላይ
የደረሰውን ማየቴ፣
ነፍሴን አስጨነቃት።
52ጻዴ፤ ያለ ምክንያት ጠላቶቼ የሆኑ፣
እንደ ወፍ አደኑኝ።
53ሕይወቴን በጕድጓድ ውስጥ ሊያጠፉ
ሞከሩ፣
ድንጋይም በላዬ አደረጉ።
54ውሃ ሞልቶ በዐናቴ ላይ ፈሰሰ፤
ጠፍቻለሁ ብዬ አሰብሁ።
55ቆፍ፤ በጥልቁ ጕድጓድ ውስጥ ሳለሁ፣
እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንተን ስም
ጠራሁ።
56ልመናዬን ሰምተሃል፤ "ርዳታም ፈልጌ
ስጮኽ፣
ከመስማት ጆሮህን አትከልክል።"
57በጠራሁህ ጊዜ ቀረብኸኝ፣
እንዲሁም፣ "አትፍራ" አልኸኝ።
58ሬስ፤ ጌታ ሆይ፤ ለእኔ ተሟገትኸልኝ፤
ሕይወቴንም ተቤዠህ።
59እግዚአብሔር ሆይ፤ በእኔ ላይ
የተደረገውን ግፍ አየህ፤
ፍርዴን ፍረድልኝ!
60በቀላቸውን ሁሉ፣
በእኔም ላይ ያሰቡትን ዐድማ አየህ።
61ሳን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ስድባቸውን
ሁሉ፣
በእኔ ላይ ያሰቡትን ዐድማ ሁሉ
ሰማህ፤
62ይህም ቀኑን ሙሉ በእኔ ላይ፣
ጠላቶቼ የሚያውጠነጥኑትና
የሚያንሾካሽኩት ነው።
63ተመልከታቸው! ቆመውም ሆነ
ተቀምጠው፣
በዘፈናቸው ይሣለቁብኛል።
64ታው፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ እጆቻቸው
ላደረጉት፣
የሚገባውን መልሰህ ክፈላቸው።
65በልባቸው ላይ መጋረጃን ዘርጋ፤
ርግማንህም በላያቸው ይሁን!
66ከእግዚአብሔር ሰማያት በታች፣
በቍጣህ አሳድዳቸው፤
አጥፋቸውም።

4 1አሌፍ፥ ወርቁ እንዴት ደበሰ!
ንጹሑስ ወርቅ እንዴት ተለወጠ!
የከበሩ ድንጋዮች፣
በየመንገዱ ዳር ተበታትነዋል።
2ቤት፤ እንደ ወርቅ ይቈጠሩ የነበሩ፣
የከበሩ የጽዮን ወንዶች ልጆች፣
የሸክላ ሠሪ እጅ እንደ ሠራው፣
እንዴት አሁን እንደ ሸክላ ዕቃ ሆኑ!
3ጋሜል፤ ቀበሮዎች እንኳን ግልገሎቻቸውን
ለማጥባት፣
ጡታቸውን ይሰጣሉ፤
ሕዝቤ ግን በምድረ በዳ እንዳሉ ሰጎኖች፣
ጨካኞች ሆኑ።
4ዳሌጥ፤ ከውሃ ጥም የተነሣ፣
የሕፃናት ምላስ ከላንቃቸው ጋር
ተጣበቀ፤
ልጆቹ ምግብ ለመኑ፤
ነገር ግን ማንም አልሰጣቸውም።
5ሄ፤ ምርጥ ምግብ ይበሉ የነበሩ፣
ተቸግረው በየመንገዱ ላይ
ተንከራተቱ፤
ሐምራዊ ግምጃ ለብሰው ያደጉ፣

3፥37 መዝ33፥9-11፤ ምሳ19፥21፤ 21፥30
3፥38 ኢዮ2፥10፤ ኢሳ45፥7፤ ኤር32፥42
3፥39 ኤር30፥15፤ ሚክ7፥9
3፥40 መዝ119፥59፤ 139፥23-24፤ 2ቆሮ13፥5
3፥41 መዝ25፥1፤ 28፥2
3፥42 2ነገ24፥4፤ ኤር5፥7-9፤ 14፥20፤ ዳን9፥5
3፥43 ቍ66፤ መዝ35፥6፤ ሰቆ2፥2፡17፡21
3፥44 ቍ8፤ መዝ97፥2፤ ኢሳ58፥4፤ ሰቆ2፥1፤ ዘካ7፥13
3፥45 1ቆሮ4፥13
3፥46 መዝ22፥13፤ ሰቆ2፥16
3፥47 ኢሳ24፥17-18፤ 51፥19፤ ኤር48፥43
3፥48 መዝ119፥136፤ ኤር9፥1፡18፤ ሰቆ1፥16፤ 2፥11
3፥49 ኤር14፥17፤ ሰቆ2፥18
3፥50 መዝ14፥2፤ 80፥14፤ ኢሳ63፥15
3፥52 መዝ35፥7
3፥53 ኤር37፥16፤ 38፥6
3፥54 ቍ18፤ መዝ69፥2፤ 88፥5፤ ሕዝ37፥11፤ ዮና2፥3-5
3፥55 መዝ88፥6፤ 130፥1፤ ዮና2፥2
3፥56 መዝ55፥1፤ 116፥1-2
3፥57 መዝ46፥1፤ ኢሳ41፥10
3፥58 መዝ34፥22፤ ኤር50፥34፤ 51፥36
3፥59 መዝ35፥23፤ 43፥1፤ ኤር18፥19-20
3፥60 ኤር11፥20፤ 18፥18
3፥61 መዝ89፥50፤ ሰፎ2፥8
3፥62 መዝ36፥3
3፥63 ኢዮ30፥9
3፥64 መዝ28፥4፤ ኤር51፥6 3፥65 ዘዐ14፥8፤ ዘዳ2፥30፤ ኢሳ6፥10 3፥66 ቍ43 4፥1 ሕዝ7፥19 4፥2 ኢሳ51፥18 4፥3 ኢዮ39፥16 4፥4 ዘዳ28፥48፤ 2ነገ18፥31፤ መዝ22፥15፤ ሰቆ2፥11፡12 4፥5 ኢሳ3፥26፤ ኤር6፥2፤ አሞ6፥3-7

*4፥1 ይህ ምዕራፍ፣ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆህያት የሚጀምር ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ያለው ግጥም ነው።

3፥40-41 **ወደ እግዚአብሔርም እንመለስ፤** ሕዝቡንና ነቢዩን ወደ እግዚአብሔር በሚመልሳቸው፣ ለቃሉ እንዲታዘዙ በሚያደርጋቸውና በልባቸው ውስጥ እውነተኛ ለውጥ በሚያስገኝላቸው መንፈሳዊ ፈተና ውስጥ ራሱን ከሕዝቡ ጋር አንድ ያደርጋል። ሕዝቡ ይህን ቢያደርጉ እግዚአብሔር ይሰማቸዋል፤ ይታደጋቸዋልም (ቍ 55-58)።

4፥1-12 **ወርቁ እንዴት ደበሰ** ኤርምያስ ከምርኮ በፊት የነበረውን የኢየሩሳሌም ክብር ከእግዚአብሔር ቅጣት የተነሣ በሕዝቡ ላይ ከመጣው ክፉኑ ጥፋት ጋር ያነጻጽራል።

አሁን በዐመድ ክምር ላይ ተኙ።
6ዋው፤ በሕዝቤ ላይ የደረሰው ቅጣት፣
የማንም እጅ ሳይረዳት፣
በድንገት ከተገለበጠችው፣
ሰዶም ላይ ከደረሰው ቅጣት ይልቅ
ታላቅ ነው።
7ዛይ፤ መሳፍንቶቻቸው ከበረዶ ይልቅ
ብሩህ፣
ከወተትም ይልቅ ነጭ ነበሩ፤
ሰውነታቸው ከቀይ ዕንቍ የቀላ፣
መልካቸውም እንደ ሰንፔር[ሀ] ነበር።
8ሔት፤ አሁን ግን ከጥላሸት ይልቅ
ጠቍረዋል፤
በመንገድም የሚያውቃቸው የለም፤
ቆዳቸው ከዐጥንታቸው ጋር ተጣብቆአል፤
እንደ ዕንጨትም ደርቀዋል።
9ጤት፤ በራብ ከሚሞቱት ይልቅ፣
በሰይፍ የተገደሉት ይሻላሉ፤
ምግብ በሜዳ ላይ ካለማግኘታቸው
የተነሣ፣
በራብ ደርቀው ያልቃሉ።
10ዮድ፤ ሕዝቤ ባለቀበት ጊዜ፣
ምግብ እንዲሆኑአቸው፣
ርኅሩኆቹ ሴቶች በገዛ እጆቻቸው፣
ልጆቻቸውን ቀቀሉ።
11ካፍ፤ እግዚአብሔር ለመቅሠፍቱ መውጫ
በር ከፈተ፤
ጽኑ ቍጣውን አፈሰሰ፤
መሠረትዋን እንዲበላ፣
በጽዮን እሳት ለኰሰ።
12ላሜድ፤ ጠላቶችም ሆኑ ወራሪዎች፣
የኢየሩሳሌምን በሮች ጥሰው ይገባሉ
ብለው፣
የምድር ነገሥታት፣
ወይም ከዓለም ሕዝብ አንዳቸውም
አላመኑም።
13ሜም፤ ይህ ግን ከነቢያት ኀጢአት፣
ከካህናቷም መተላለፍ የተነሣ
ሆኖአል፤
በውስጧ፣
የጻድቃንን ደም አፍስሰዋልና።
14ኖን፤ እንደ ታወሩ ሰዎች፣
በየመንገዱ ላይ ይደናበራሉ፤
ማንም ሰው ደፍሮ ልብሳቸውን መንካት
እስከማይችል ድረስ፣
በደም እጅግ ረክሰዋል።
15ሳምኬት፤ ሰዎች "ሂዱ! እናንት ርኩሳን!"
ብለው ይጮኹባቸዋል፤
"ወግዱ! ወግዱ! አትንኩ!"
ይሏቸዋል፤
ሸሽተው በሚቅበዘበዙበትም ጊዜ፣
በአሕዛብ መካከል ያሉ ሰዎች፣
"ከእንግዲህ በዚህ መቀመጥ አይ
ገባቸውም!" ይላሉ።
16ዔ፤ እግዚአብሔር ራሱ በትኖአቸዋል፤
ከእንግዲህ ወዲያ
አይጠብቃቸውም፤
ካህናቱ አልተከበሩም፤
ሽማግሌዎቹም ከበሬታ አላገኙም።
17ፌ፤ ከሁሉም በላይ በከንቱ ርዳታን
ስንጠባበቅ፣
ዐይኖቻችን ደከሙ፤
ከግንብ ማማችን ላይ ሆነን፣
ሊያድን ከማይችል ሕዝብ ርዳታ
ጠበቅን።
18ጻዴ፤ ሰዎች እግር እግራችንን
ተከታተሉን፤
ስለዚህ በመንገዳችን መሄድ
አልቻልንም፤
መጨረሻችን ቀርቦአል፤ ቀኖቻችንም
ተበጥረዋል፤
ፍጻሜያችን መጥቶአልና።
19ቆፍ፤ ከሰማይ ንስሮች ይልቅ፣
ጠላቶቻችን ፈጣኖች ናቸው፤
በተራሮች ላይ አሳደዱን፤
በምድረ በዳም ሸመቁብን።
20ሬስ፤ በእግዚአብሔር የተቀባው፣
የሕይወታችን እስትንፋስ፣
በወጥመዳቸው ተያዘ፤
በጥላው ሥር፣
በአሕዛብ መካከል እንኖራለን ብለን
አስበን ነበር።
21ሳን፤ አንቺ በዖፅ ምድር የምትኖሪ፣
የኤዶምያስ ሴት ልጅ ሆይ፤ ደስ
ይበልሽ፤ ሐሴትም አድርጊ
ነገር ግን ለአንቺም ደግሞ ጽዋው
ይደርስሻል፤
ትሰክሪያለሽ፤ ዕርቃንሽንም
ትጋለጫለሽ።
22ታው፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ቅጣትሽ
ያበቃል፤
እርሱም የስደትሽን ዘመን አያራ
ዝምም፤
ነገር ግን አንቺ የኤዶምያስ ልጅ ሆይ፤
ኀጢአትሽን ይቀጣል፤
ክፋትሽንም ይፋ ያወጣል።

5 እግዚአብሔር ሆይ፤ በእኛ ላይ
የደረሰውን አስብ፤
ውርደታችንን እይ፤ ተመልከትም።

4፥6 ዘፍ19፥25
4፥8 ኢዮ30፥28፤ መዝ102፥3-5፤ ሰቆ3፥4
4፥9 2ነገ25፥3፤ ኤር15፥2፤ 16፥4፤ ሰቆ5፥10
4፥10 ዘሌ26፥29፤ ዘዳ28፥53-57፤ ኤር19፥9፤ ሰቆ2፥20፤ ሕዝ5፥10
4፥11 ዘዳ32፥22፤ 2ዜና34፥21፤ ኢዮ 20፥23፤ ኤር7፥20፤ 17፥27፤ ሕዝ22፥31፤ ናሆ1፥6፤ ሶፎ2፥2፤ 3፥8
4፥12 1ነገ9፥9፤ ኤር21፥13
4፥13 2ነገ21፥16፤ ኤር5፥31፤ 6፥13፤ ሕዝ22፥28፤ ሚክ3፥11
4፥14 ኢሳ59፥10፤ ኤር19፥4
4፥15 ዘሌ13፥46፤ ኤር44፥14፤ ሚክ2፥10
4፥16 ኢሳ9፥14-16፤ ሰቆ2፥6፤ 5፥12
4፥17 ዘፍ15፥18፤ ኢሳ20፥5፤ ኤር37፥7፤ ሰቆ1፥7፤ ሕዝ29፥16
4፥18 ሕዝ7፥2-12፤ አሞ8፥2
4፥19 ዘዳ28፥49፤ ዘሌ 26፥36፤ ኢሳ5፥26-28፤ ኤር52፥7
4፥20 1ሳሙ26፥9፤ 2ሳሙ19፥21፤ መዝ91፥1፤ ኤር39፥5፤ ሕዝ12፥12-13፤ 19፥4፡8
4፥21 ዘፍ10፥23፤ መዝ16፥5፤ ኢሳ34፥6-10፤ 63፥6፤ ኤር25፥15፤ ሕዝ35፥15፤ አሞ1፥11-12፤ አብ1፥16፤ ዕን2፥16
4፥22 መዝ137፥7፤ ኢሳ40፥2፤ ኤር33፥8፤ ሕዝ25፥12-14፤ ሚል1፥4
5፥1 መዝ44፥13-16፤ 89፥50

[ሀ]4፥7 ወይም ላፒስ ላዙሊ

4፥13 ከነቢያት ኀጢአት፤ ይሁዳ አሳዛኝ ሁኔታ ውስጥ የገባችው ራሷ በፈጸመችው በደል ነው፤ ከእነዚህም መካከል ኤርምያስ ሁለቱን ዋና ዋና ክፍሎች ይገልጻል፤ (1) መንፈሳዊ መሪ ነን ብለው የሚያስቡ ኀላፊዎች ጥፋት (ኤር 26፥7-11፡16፤ ሕዝ 22፥26፡28 ይመ)፤ (2) ሕዝቡ በእግዚአብሔር ላይ ከመታመን ይልቅ በግለሰቦችና በፖለቲካ ቡድኖች ላይ እምነት መጣሉ (ቍ 17)።

4፥22 ቅጣትሽ ያበቃል፤ እግዚአብሔር በይሁዳ ላይ መከራን ያመጣበት ዐላማ ሲፈጸም የይሁዳ የምርኮ ጊዜ እንደሚያበቃ ኤርምያስ ይተነብያል።

5፥1-22 እግዚአብሔር ሆይ … አስብ፤ ይህ የሰቆቃወ ኤርምያስ የመጨረሻ ምዕራፍ ምንም እንኳ እግዚአብሔር ፍርድንና ጥፋትን በኢየሩሳሌም ላይ ቢያመጣም፣ የሕዝቡን ጩኸት ሊሰማ፣ እውነተኛ የንስሓ ኑዛዜያቸውን ሊቀበልና በምሕረትና በሞገስ

2 ርስታችን ለመጻተኞች፣
ቤቶቻችን ለባዕዳን ዐልፈው ተሰጡ።
3 ወላጅ አልባና አባት የሌላቸው ሆንን፤
እናቶቻችን እንደ መበለቶች ሆኑ።
4 ለምንጠጣው ውሃ መክፈል ነበረብን፤
ዕንጨታችንንም የምናገኘው በግዢ
ነበር።
5 የሚያሳድዱን ከተረከዞቻችን ሥር
ናቸው፤
ተጨንቀናል ዕረፍትም አጥተናል።
6 እንጀራ እንጠግብ ዘንድ፣
ለአሦርና ለግብፅ እጃችንን ሰጠን።
7 አባቶቻችን ኀጢአት ሠርተው አለፉ፤
እኛም የእነርሱን ቅጣት ተሸከምን።
8 ባሮች ሠልጥነውብናል፤
ከእጃቸው ነጻ የሚያወጣን ማንም
የለም።
9 በምድረ በዳ ካለው ሰይፍ የተነሣ፣
በሕይወታችን ተወራርደን እንጀራ
አገኘን።
10 ቈዳችን እንደ ምድጃ ጠቍሮአል፤
በራብም ተቃጥሎአል።
11 ሴቶች በጽዮን፣
ደናግል በይሁዳ ከተሞች ተደፈሩ።
12 መሳፍንት በእነርሱ እጅ ተሰቀሉ፤
ሽማግሌዎችም አልተከበሩም።
13 ጕልማሶች ወፍጮ እንዲፈጩ ተገደዱ፤
ወንዶች ልጆች በዕንጨት ሸክም
ተንገዳገዱ።

5፥2 መዝ79፥1፤ 109፥11፤ ኤር17፥4፤ ሶፎ1፥13 5፥3 ዘፀ22፥24፤ ኤር15፥8፤ 18፥21 5፥4 ኢሳ3፥1፤ ኢሳ55፥1፤ ሕዝ4፥16-17 5፥5 ኢሱ1፥13፤ ነህ9፥37፤ ኢሳ47፥6 5፥6 ኤር2፥36፤ ሆሴ5፥13፤ 7፥11፤ 9፥3 5፥7 ኤር14፥20፤ 16፥12፤ 31፥29 5፥8 ነህ5፥15፤ ዘካ11፥6 5፥10 ኢዮ30፥30፤ ሰቆ4፥8-9 5፥11 ዘዳ34፥29፤ ዘካ14፥2 5፥12 ዘሌ19፥32፤ ሰቆ2፥6፤ 4፥16 5፥14 ኢሳ24፥8፤ ኤር7፥34 5፥15 ኤር25፥10፤ አሞ8፥10 5፥16 ኢዮ19፥9፤ መዝ89፥39፤ ኢሳ3፥11፤ ኤር13፥18፤ 14፥20 5፥17 ኢዮ16፥8፤ መዝ6፥7፤

14 ሽማግሌዎች ከከተማዪቱ በር ሄደዋል፤
ጕልማሶች ዝማሬያቸውን
አቁመዋል።
15 ደስታ ከልባችን ጠፍቶአል፤
ጭፈራችን ወደ ልቅሶ ተለውጦአል።
16 አክሊላችን ከራሳችን ላይ ወድቆአል፤
ወዮልን፤ ኀጢአት ሠርተናልና!
17 ከዚህ የተነሣ ልባችን ደከመ፤
ከእነዚህ የተነሣም ዐይናችን ፈዘዘ፤
18 ባዶዋን የቀረችው የጽዮን ተራራ፣
የቀበሮዎች መፈንጫ ሆናለችና።
19 አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ
ለዘላለም ትገዛለህ፤
ዙፋንህ ከትውልድ እስከ ትውልድ
ይኖራል።
20 ስለምን ፈጽመህ ትረሳናለህ?
ስለምንስ ለረዥም ጊዜ ትተወናለህ?
21 እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ
መልሰን፤ እኛም እንመለሳለን፤
ዘመናችንን እንደ ቀድሞው አድስ፤
22 ፈጽመህ ካልጣልኸን፣
ከመጠን በላይ ካልተቈጣኸን።

5፥17 ኢሳ1፥5፤ ኤር8፥18 5፥18 መዝ74፥2-3፤ ኢሳ27፥10፤ ሚክ3፥12 5፥19 1ዜና16፥31፤ መዝ45፥6፤ 102፥12፡24-27 5፥20 መዝ13፥1፤ 44፥24፤ 71፥11 5፥21 መዝ80፥3፤ ኢሳ60፥20-22 5፥22 መዝ53፥5፤ 60፥1-2፤ ኢሳ64፥9፤ ኤር6፥30

ሊያያቸው እንደሚችል ኤርምያስ የገለጸበት የምልጃ ጸሎት ነው::
5፥2-18 ለባዕዳን ዐልፈው ተሰጡ፤ ጸሓፊው ምርኮኞቹ የነበሩበትን አስከፊ አካላዊና አእምሮአዊ ሁኔታ በግልጽ አስቀምጦአል:: ስደትና ፍርሃት የሕዝቡ የዘወትር ተመክሮዎች ነበሩ::

5፥21-22 ወደ አንተ መልሰን፤ ሰቆቃወ ኤርምያስ የሚደመደመው የእግዚአብሔር ምሕረት እንደሚመጣ ተስፋ በሚያሳይ ጸሎት ነው:: መጽሐፉ በእግዚአብሔ ር የቅጣት እጅ ብንሆንም፣ በአስከፊ ገጠመኝም ውስጥ ብንገኝ እግዚአብሔርን እንድንጠራ ያስተምረናል::